

ESÖKÉNT

Gável testvérek

Esőként lassan átjár,
Betölti szívem pontjait.
Az a szó, az a hang
Szemed fénye elvakít.

Szelíd, lágy csendben szólít
Az az érzés, melyet rejtek még.
Lángralobbant nyugalom
Parázs-szíve Neked ég!

Cserép-lelkem virágát védve él,
Soha ne tépje le tőle durva szél.
Jöhet árnyék, jöhet fény,
Életét majd óvom én.

Forrás: www.keresztenydalok.hu